

סעד לחזן

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל-גִּד צַר-לִי מְאֹד
נִפְלְאָה נָא בִּידֵי-יְהוָה כִּי-רַבִּים רַחֲמָיו וּבִידֵי-אָדָם אֶל-אֶפְלָה.

רחום ורחמן חטאתי לפניך,

יְיָ מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל תַּחֲנוּנַי.

יְהוָה אֶל-בְּאֶפְסֹךָ תֹּכִיחֵנִי וְאֶל-בְּחִמְתֶּךָ תִּסְרְנֵנִי.

חַנּוּנֵי יְהוָה כִּי אִמְלֵל-אֹנִי וְרַפְּאֵי יְהוָה כִּי נִבְהָלוּ עַצְמִי.

וּנְפֹשֵׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאֵת יְהוָה עַד-מָתִי.

שׁוּבָה יְהוָה חֲלִצָה נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדֶּךָ.

כִּי אֵינְךָ בַּמּוֹת זָכָרְךָ בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֵה-לָךְ.

יִגְעַתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֶה בְּכָל-לַיְלָה מִטְּתִי בְּדַמְעָתִי עֵרָשִׁי אֲמַסֶּה.

עָשָׂה מִכַּעַס עֵינַי עָתִיקָה בְּכָל-צוּרְרֵי.

סוּרוּ מִמֶּנִּי כָל-פְּעֻלֵי אוֹן כִּי-שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּכִי.

שָׁמַע יְהוָה תַּחֲנִנְתִּי יְהוָה תִּפְלְתִי יִקַּח.

יָבֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל-אֵיבֵי יִשְׂרָאֵל יָבֹשׁוּ רַגְעַ.

כשאומרים "הוא רחום" אומרים גם "אלהי ישראל" וכו':

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לְעַמְּךָ.

הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה, כִּי הֵייוֹנוּ לְעַג וְקָלֶס בְּגוֹיִם,

נִחַשְׁבָנוּ כַּצֹּאֵן לְטֹבַח יוֹבֵל, לְהַרְג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחִרְפָּה.

וּבְכָל-זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ. יי

זָרִים אוֹמְרִים אֵינְךָ תוֹחֵלֶת וְתִקְוָה,

חַן אִם לְשִׁמְךָ מִקְוָה, טְהוֹר, יִשׁוּעַתְנוּ קִרְבָּה, ק' בקמץ גדול

יִגְעַנוּ וְלֹא הוֹנַח-לָנוּ, רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת-כַּעֲסֶךָ מֵעַלְיָנוּ.

אָנָּה שׁוֹב מַחְרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגִלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ. יי

חֹסֶה, יְיָ, עַלְיָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ, וְאֶל-תַּתְּנוּנוּ בִּיַּדֵי אֲכָזְרִים,

לְמָה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם "אֵי-הָנָא אֱלֹהֵיהֶם?"

לְמַעַנְךָ עָשָׂה עֲמָנוּ חֲסֵד, וְאֶל-תֵּאָחֵר.

אָנָּה שׁוֹב מַחְרוֹנְךָ, וְרַחֵם סְגִלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ. יי

קוֹלְנוּ תִשְׁמַע וְתִחַן, וְאֶל-תִּטְשֵׁנוּ בִּידֵי-אוֹיְבֵינוּ לְמַחֲזוֹת אֶת-שִׁמְנוּ,

זָכֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ "כִּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אֲרָבָה אֶת-זֶרְעֶכֶם",

וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהִרְבָּה.

וּבְכָל-זֹאת שָׁמַךְ לֹא שָׁכַחְנוּ, נָא אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ. יי

עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שִׁמְךָ

וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שׁוֹב מַחְרוֹן אַפְּךָ, וְהִנָּחֵם עַל-הִרְעָה לְעַמְּךָ.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שָׁמַר שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל.

וְאֶל-יֹאבֵד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים "שָׁמַע יִשְׂרָאֵל".

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שָׁמַר שְׂאֲרֵית עִם אֶחָד.

וְאֶל-יֹאבֵד גּוֹי אֶחָד, הַמִּיַּחֲדִים שִׁמְךָ "יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד".

שׁוֹמֵר גּוֹי קְדוֹשׁ, שָׁמַר שְׂאֲרֵית עִם קְדוֹשׁ.

וְאֶל-יֹאבֵד גּוֹי קְדוֹשׁ, הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשַׁלְּשׁ קְדוּשׁוֹת לְקְדוֹשׁ.

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפִּיֵס בְּתַחֲנוּנִים,

הַתְרַצָּה וְהִתְפִּיֵס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵינְךָ עוֹזֵר.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ, חָנּוּנוּ וְעַנּוּנוּ כִּי אֵינְךָ בָנוּ מַעֲשִׂים,

עָשָׂה עֲמָנוּ צְדָקָה וְחֲסֵד וְהוֹשִׁיעֵנוּ.

וְאַנְחָנוּ לֹא גִדַּע מִהֶ-נַּעֲשָׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ.

זָכַר-רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדֶּךָ כִּי מַעֲלֹם הָמָה.

יְהִי-חֲסִדֶּךָ יְהוָה עַלְיָנוּ כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ.

אֶל-תִּזְכֹּר-לָנוּ עוֹנֹת רַאשֵׁינוּ מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלוּנוּ מְאֹד.

חָנּוּנוּ יְהוָה חָנּוּנוּ כִּי-רַב שָׁבַעְנוּ בּוֹז.

בְּרַגְזוֹ רַחֵם תִּזְכֹּר.

כִּי-הוּא יִדַּע יִצְרָנוּ זָכוֹר כִּי-עָפַר אָנַחְנוּ.

עֲזָרְנוּ | אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל-דְּבַר כְּבוֹד-שִׁמְךָ

וְהַצִּילְנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ.

חזן:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעַלְמָא דִּי-בְרָא כְרַעוּתָהּ,

וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל-בֵּית יִשְׂרָאֵל,

בְּעַגְלָא וּבּוֹזְמָן קְרִיב. וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל

שְׁמֵהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְעַלְמָא (בַּעֲשִׂית לְעַלְמָא) מִן-כָּל-בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא

דְּאִמְרֵין בְּעַלְמָא. וְאִמְרוּ אָמֵן.

כאשר אין קוראים בתורה, ממשיכים אֲשֶׁר.

בשני וחמישי אומרים, אך לא בימים שיש קצת שמחה, ואף לא בפורים קטן, בערב יום-טוב, באסרו-חג, בט' וט"ו באב ובבית אבלי: אל ארץ אפים ורב-חסד ואמת, אל באפך תוכיחנו. חוסה, יי, על-עמך, והושיענו מכל-רע. חטאנו לך, אדון, סלח-נא כרב רחמך, אל.

סדר קריאת התורה

ויהי בנסע הארץ ויאמר משה
"קומה | יהוה ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך."
כי מציון תצא תורה ודבר-יהוה מירושלם.
ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו.

חזן: גדלו ליהוה אתי ונרוממה שמו יחדו.

לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי-כל בשמים ובארץ

לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל | לראש.
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא.
רוממו יהוה אלהינו והשתחוו להר קדשו כי-קדוש יהוה אלהינו.

אב הרחמים, הוא ירחם עם עמוסים, ויזכר ברית איתנים,
ויציל נפשותינו מן-השעות הרעות,
ויגער ביצר הרע מן-הנשואים, ויחן אותנו לפליטת עולמים,
וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים.

בשני ובחמישי שאומרים בהם תחנון, קודם הכנסת ס"ת אומר החזן:
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לכוון את-בית חיינו,
ולהשיב את-שכינתו בתוכנו, במהרה בימינו. ונאמר אמן.
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לרחם עלינו ועל-פליטתנו,
ולמנע משחית ומגפה מעלינו ומעל-כל-עמו בית ישראל.
ונאמר אמן.
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים לקיים בנו חכמי ישראל,
הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם, ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם,
בכל-מקומות מושבותיהם. ונאמר אמן.
יהי רצון מלפני אבינו שבשמים שישמע ונתבשר בשורות טובות
ישועות ונחמות, ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. ונאמר אמן.
קהל וחזן:
אחינו כל-בית ישראל, הנתונים בצרה ובשביה,
העומדים בין בים ובין באויר ובין ביבשה, המקום ירחם עליהם,
ויוציאם מצרה לרוחה, ומאפלה לאורה, ומשעבוד לגאולה,
השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן.

אשרי יושבי ביתך	אשרי העם שפכה לו	עוד יהללוך סלה.	אשרי העם שיהנה אלהיו.
ארוממן אלוהי המלך	תהלה לדוד	ואברכה שמך לעולם ועד.	ואהלה שמך לעולם ועד.
בכל-יום אברכה	גדול יהוה ומהלל מאד	ולגדלתו אין חקר.	וגבורתיך יגידו.
דור לדור ישבח מעשיך	הדר כבוד הודך	ודברי נפלאותיך אשיחה.	וגדלתך אספרנה.
זכר רב-טובך יביעו	חננו ורחום יהוה	וצדקתך ירננו.	ארץ אפים וגדל-חסד.
חננו ורחום יהוה	טוב-יהוה לכל	ורחמיו על-כל-מעשיו.	וחסידך יברכוכה.
יודוך יהוה כל-מעשיך	כבוד מלכותך יאמרו	וגבורתך ידברו.	וכבוד הדר מלכותו.
כבוד מלכותך יאמרו	להודיע לבני האדם גבורתו	וממשלתך בכל-דור ודור.	וזוקף לכל-הכפופים.
להודיע לבני האדם גבורתו	מלכותך מלכות כל-עלמים	ואתה נותן-להם את-אכלם בעתו.	ומשביע לכל-חי רצון.
מלכותך מלכות כל-עלמים	סומך יהוה לכל-הנפלים		
סומך יהוה לכל-הנפלים	עיני-כל אליך ישברו		
עיני-כל אליך ישברו	פותח את-ידך		

צדיק יהוה בכל־דרכיו
 קרוב יהוה לכל־קראיו
 רצון־יראיו יעשה
 שומר יהוה את־כל־אֵהָבו
 תהלת יהוה ידבר־פי
 ואנחנו נברך יְהוָה
 וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו.
 לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת.
 וְאֵת־שׁוֹעֲתֵם יִשְׁמַע וַיִּוְשִׁיעֵם.
 וְאֵת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד.
 וַיְבַרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֶׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.
 מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם
 הִלְלוּ־יְהוָה.

אין אומרים למנצח בראש חודש, בערב פסח, בחול המועד, ביום העצמאות וביום ירושלים, בתשעה באב, בערב יום כיפור, בחנוכה, בימי פורים ופורים קטן, וגם לא בבית אבל. ויש מקומות שאין אומרים בכל ערב חג ואסרו חג. למנצח מזמור לדוד.

יענך יהוה ביום צרה
 ישלח־עזרך מקודש
 יזכר כל־מנחתך²
 יתן־לך כל־בָּרֶךְ
 נרננה | פִּישׁוּעֲתֶךָ וּבִשְׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ.
 עתה ידעתי
 יענהו משמי קדשו
 אלה ברכב ואלה בסוסים
 המה פרעו ונפלו
 יהוה הושיעה
 יִשְׁגֹּבְךָ שֵׁם | אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
 וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ.
 וְעוֹלָתֶךָ יִדְשֶׁנָּה סְלָה.
 וְכָל־עֲצֹתֶךָ יִמְלֵא.
 כִּי הוֹשִׁיעַ | יְהוָה מִשִּׁיחוֹ
 בְּגִבּוֹרֹת יִשַׁע יִמִּינוּ.
 וְאֲנַחְנוּ | בְּשֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר.
 וְאֲנַחְנוּ קִמְנוּ וּנְתַעֲוֹד.
 הִמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קִרְאָנוּ.

ובא לציין גואל ולשבי פשע בעיניך נאם יהוה.
 מדלגים את הפסוק הבא בט' באב:
 ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה
 רוחל אשר עליך ודברי אשר־שמתי בפִּיךָ
 לא־ימושו מפִּיךָ ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יהוה
 מעתה ועד־עולם.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל.
 וקרא זה אל־זה ואמר קדוש | קדוש קדוש יהוה צבאות
 מלא כל־הארץ כבודו.

ומקבלין דין מן־דין, ואמרינן:

קדיש - בשמי מרומא עלאה בית שכינתה,
 קדיש - על ארעא עובד גבורתה,
 קדיש - לעלם ולעלמי עלמיא יי צבאות
 מליא כל־ארעא זיו יקרה.
 ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
 ברוך כבוד־יהוה ממקומו.

ונטלתני רוחא, ושמעית בתרי קל זיע סגיא, דמשבחין ואמרינן:
 בריך יקרא די מאתר בית שכינתה.
 יהוה | מלך לעלם ועד.
 יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי עלמיא.
 יהוה | אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו
 שמרה־זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך
 והכן ללבם אליך.

והוא רחום | יכפר עון ולא ישחית
 והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל־חמתו.
 כי־אתה אדני טוב וסלח ורב־חסד לכל־קראיך.
 צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת.

תתן אמת לעיניך חסד לאברהם אשר־נשבעת לאבותינו מימי קדם.
 ברוך אדני | יום | יום יעמס־לנו האל ישועתנו סלה.
 יהוה צבאות עמנו משגב־לנו אלהי יעקב סלה.
 יהוה צבאות אשרי אדם בטח בך.
 יהוה הושיעה המלך יעננו ביום־קראנו.

ברוך אלהינו, שבראנו לכבודו, והבדילנו מן־התועים,
 ונתן־לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו.
 הוא יפתח לבנו בתורתו, וישם בלבנו אהבתו ויראתו,
 לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם,
 למען לא ניגע לריק, ולא נלד לבהלה.

יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו,
 שישמר חקיך בעולם הזה,

ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה
 לשני ימות המשיח, ולחיי העולם הבא.

למען | יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך.
 ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו.

בטחו ביהוה עדי־עד כי ביה יהוה צור עולמים.
 ויבטחו בך יודעי שמך כי לא־עזבת דרשיך יהוה.
 יהוה חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.

קדיש שלם

יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די־ברא כרעותה,
 וימליך מלכותה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל־בית ישראל,
 בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן.

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל

3. יקפיד לא לקרוא שבראנו.

1. נברך - מלרע
 2. מנותחך - ח' בחולם

שמה דקדשא בריך הוא
לעלא (בעשי"ת לעלא) מן-כל-ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא
דאמירן בעלמא. ואמרו אמן.

ידלג 'תתקבל' בט' באב. בר"ח ממשיכים במוסף בעמוד 288, וכן בחול המועד בעמוד 313.
תתקבל צלותהון ובעותהון דכל-ישראל קדם אבוהון די-בשמיא.

ואמרו אמן.
יהא שלמא רבא מן-שמיא וחיים עלינו ועל-כל-ישראל. ואמרו אמן.
עשה שלום במדומיו, הוא יעשה שלום עלינו ועל-כל-ישראל. ואמרו אמן.

הכנסת ספר תורה

יהללו | את-שם יהוה | כי-נשגב שמו לבדו
הודו | על-ארץ ושמים.
וירם לרן | לעמו תהלה לכל-חסידיו | לבני ישראל עם-קרבו
הללו-יה.

לדוד מזמור
ליהוה הארץ ומלואה | תבל וישבי בה.
כי-הוא על-ימים יסדה | ועל-נהרות יכוננה.
מי-יעלה בהר-יהוה | ומי-ילקום במקום קדשו.

נקי כפים ובר-לבב
אשר | לא-נשא לשוא נפשי | ולא נשבע למרמה.
ישא ברכה מאת יהוה | וצדקה מאלהי ישעו.
זה דור דרשיו מבקשי פניו יעקב סלה.
שאו שערים | ראשיכם והנשאו פתחי עולם | ויבא מלך הכבוד.
מי זה מלך הכבוד | יהוה עוז וגבור | יהוה גבור מלחמה.
שאו שערים | ראשיכם ושאו פתחי עולם | ויבא מלך הכבוד.
מי הוא זה מלך הכבוד | יהוה צבאות | הוא מלך הכבוד סלה.

ובנהא יאמר "שובה" יהוה רבבות אלפי ישראל.
קומה יהוה למנוחתך | אתה וארון עזך.
כהניף לבשו-צדק | וחסידך ירגנו.
בעבור דוד עבדך | אל-תשב פני משיחך.
כי לקח טוב נתתי לכם | תורתי אל-תעזבו.
עץ-חיים היא למחזיקים בה | ותמכיה מאשר.
דרכיה דרכי נעם | וכל-נתיבותיה שלום.
השיבנו יהוה | אליך ונשוב | חדש ימינו פקדם.

וממשיכים 'עלינו' וכו'.